

הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם
19:08	20:00	20:54
19:07	19:59	20:51
19:10	20:01	20:54
19:07	19:59	20:51

*לנוהגים 40 דקות: 18:43

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

רבי עקיבא הוא שורש התורה שבעל-פה:

ברוך השם ציינו 2 הילולות לז גדולי התנאים: ר' מאיר בעל הנס ור' שמעון בר-יוחאי, נדבר קצת על העבודה ועל הבחינה של התנאים. רבן יוחנן בן-זכאי היה גדול הדור בתקופה שלאחר חורבן בית המקדש השני, ולאחר פטירתו, גדול התנאים היה ר' עקיבא. כל התורה שבעל-פה התגלתה והתרבתה בישראל דרך ר' עקיבא. רבינו האר"י הקדוש אומר שר' עקיבא הוא שורש התורה שבע"פ. הגמרא (סנהדרין) אומרת שכל התורה שבע"פ היא מר' עקיבא. ידוע שלר' עקיבא היו 5 תלמידים

שמהם יש לנו את כל התורה שלנו (משנה, גמרא, מדרשים, הזהר הקדוש וכו'). כתוב בספרים הקדושים שהתורה שבע"פ התגלתה בעיקר אחרי תקופת חורבן בית שני מכיוון שברגע שנחרב בית המקדש, כל ההנהגה הרוחנית בשמיים השתנתה משום שנסגרו הרבה השפעות שהיו בזמן קיום בית המקדש ואז עמ"י ירד לחושך ולגלות רוחנית מאוד גדולה שזו הגלות הכי קשה משום שהגלות הזאת קיימת קרוב לאלפיים שנה, הגלות הזאת נקראת גלות אדום

בסכנה רוחנית מאוד גדולה

המהות של גלות אדום זה צמצום וחושך רוחני שבכל יום הולך ומתגבר אבל עכשיו בתקופה שלפני הגאולה מתחילים להיפתח צינורות של שפע חדשים. מובא בספרים הקדושים שמתקופת חורבן בית שני ועד היום עמ"י היה בסכנה רוחנית מאוד גדולה משום שכל השמירה והאור של האמונה, התורה והדעת שהיה בזמן בית המקדש נעלם מכיוון שכל הצינורות האלו נסגרו. מאז חורבן בית שני השמירה שנמשכה לעמ"י הגיעה מהתורה שבע"פ שהתגלתה ע"י ר' עקיבא ותלמידיו. למעשה עד בית המקדש השלישי, הבית המקדש שלנו כיום זה התורה שבע"פ. ככל שאדם זוכה להיות יותר קשור עם התורה שבע"פ, הוא זוכה שהתורה

ממשיכה עליו אור רוחני של שמירה כמו שהיה בזמן בית המקדש. חז"ל אומרים: 'משחרב בית המקדש אין להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה'. בזמן שאדם לומד אז כל מילה שהוא אומר גורמת שתהיה סביבו חומה שמגינה עליו.

להידבק במידותיהם ובדרכיהם של ת"ח

חז"ל אומרים: 'כל הרוצה להדבק בהקב"ה ידבק בתלמידי חכמים', במפרשים כתוב שצריך הדבקות והקשר בתלמידי חכמים זה להידבק במידותיהם ובדרכיהם. לפעמים האדם לא יכול להיות צמוד לתלמיד חכם, אבל ברגע שאנחנו לומדים על המידות שלהם ועל הדרכים שבהם הצדיקים התמודדו עם כל מיני בעיות שהיו להם בחיים (והיו להם הרבה בעיות) ואנחנו משתדלים להתנהג כמותם, בזה אנחנו נדבקים בהם.

עיקר הקשר עם הצדיקים זה כשאנחנו משתדלים ללכת בדרכיהם. כל אדם שמכיר גדול רוצה להיות דבוק בו אבל הרבה פעמים גדולות אבל גם אם אתה לא יכול להיות עכשיו צמוד לראות את הצדיק, ברגע שאתה לומד את הדרכים ואת המידות של הצדיק, למעשה בזה אתה מגיע לדבקות בצדיקים. אומר הרב אשלג ('בעל הסולם') שהתקרבות רוחנית נעשית ע"י 'התקרבות המידות'. אדם שנדבק באדם שהוא בעל חסד

צדיק

יש מניעות

לצדיק או אפילו

לראות את הצדיק, ברגע שאתה לומד את הדרכים ואת המידות של הצדיק, למעשה בזה אתה מגיע לדבקות בצדיקים. אומר הרב אשלג ('בעל הסולם') שהתקרבות רוחנית נעשית ע"י 'התקרבות המידות'. אדם שנדבק באדם שהוא בעל חסד

הופך גם הוא להיות בעל חסד אפילו אם הוא לא רואה אותו

תורה שבכתב ותורה שבע"פ

יוסף הצדיק היה תלמיד של יעקב אבינו עד גיל 17 אבל מגיל 17 עד גיל 39, יוסף הצדיק לא ראה בכלל את יעקב אבינו ובכל זאת חז"ל אומרים שבזמן הזה יוסף למד את עיקר תורתו מיעקב אבינו אפילו שהוא לא ראה אותו מכיוון שהוא קיבל את הדרכים של יעקב אבינו ו22 שנה הוא זכה למסור את הנפש ללכת בדרכו של יעקב אבינו וממילא הנשמה של יעקב אבינו לימדה אותו תורה והיתה איתו ודאגה לו. אנחנו צריכים ללמוד מהצדיקים את דרכם. אומר רבינו האר"י הקדוש שכל התורה שבע"פ התגלתה דרך ר' עקיבא. למעשה עמ"י קיבל בסיני 2 תורות: תורה שבכתב ותורה שבע"פ. עד אחרי חורבן בית המקדש השני היה אסור לכתוב את התורה שבע"פ אלא זה עבר מדור לדור בע"פ, לכן התורה שבע"פ נקראת כך, אך ר' יהודה הנשיא ראה שאם לא יכתבו את התורה היא עתידה להשתכח אז התחילו לכתוב את התורה שבע"פ. התורה שבכתב מלמדת אותנו בכלליות את האמונה ואת ההשגחה של הקב"ה, מהתורה שבכתב האדם יודע בכלליות שיש את השם בעולם ומתחיל להאמין ולהתחזק אבל התורה שבע"פ זה הירידה לפרטי-פרטים בכל נקודה ובכל שלב שבחיים שנראה משם איך להתחבר ולהתקשר עם הקב"ה..

לחיות את הקשר עם הקב"ה

מהתורה שבכתב אנחנו יודעים שיש מצוות תפילין אבל מהתורה שבע"פ אנחנו יודעים איך מכינים את התפילין. ככל שנכנסים יותר לתורה שבע"פ זה מוריד יותר את האור של האמונה ושל הדעת לפרטי-פרטים של החיים. כל המטרה שלשמה קיבלנו את התורה זה להתקשר עם הקב"ה בתוך החיים היומיומיים ולא בתור השקפה ושכל כללי שיש את השם, בוודאי שגם זה טוב אבל זה נקרא בחינת התורה שבכתב-הידיעה הכללית. אבל הידיעה הפרטית- לחיות את הקשר עם הקב"ה ביום-יום ובכל רגע זה נקרא התגלות התורה שבע"פ. התפקיד של ר' עקיבא, ר' מאיר ור' שמעון בר-יוחאי היה להוריד ולגלות לכל הדורות תורה שתגן ותשמור עלינו לכל הדורות, כמו שאמר רשב"י: 'בהאי חיבורא יפקון מגלותא' (בזה החיבור יצאו מן הגלות)

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.ג.צ.ב.ה

'מי יתן לי תלמיד-חכם ואנשכם כחמור'

ר' עקיבא היה 'עם-הארץ' עד גיל 40, הוא בקושי ידע קרוא וכתוב יתר על-כן ר' עקיבא אמר על עצמו שלפני שהוא למד תורה הוא היה אומר: 'מי יתן לי ת"ח ואנשכנו כחמור', ר' עקיבא כ"כ שנה ת"ח שהוא אמר שהוא היה נושך אותם כחמור ולא ככלב משום שכשחמור נושך הוא שובר עצמות. ר' עקיבא שהיה השורש של כל הת"ח בכל הדורות רצה לשבור את העצמות של הת"ח מרוב השנאה שהיתה לו לת"ח. יש פה יסוד ראשוני של: 'אין שום ייאוש בעולם כלל'- רואים שאדם שהיה צריך לגלות נקודה כ"כ גבוהה בתורה (את כל התורה שבע"פ), היה צריך לרדת בתכלית הירידה. השונא הכי גדול של התלמידי חכמים היה ר' עקיבא והוא בעצמו השורש של כל התלמידי חכמים, מפה רואים שאדם שיש לו ירידה רוחנית מאוד גדולה במקום מסויים ובנקודה מסויימת, שידע ששם הנקודה הכי חזקה שלו ובגלל שיש לו שם נקודה פנימית מאוד חזקה זו הסיבה שיש לו ירידות גדולות מאוד.

רבי עקיבא לא היה אף פעם נגד התורה

כתוב בספרים הקדושים שכשאדם רואה שיש לו תאוה או מידה שקשה לו להתגבר עליה, לפי זה הוא יכול לדעת מה השורש שלו ומה הכוח שלו. אם אתה רואה שיש לך מלחמות נוראיות בדבר מסויים, תדע לך ששם אתה הכי גדול, ככל שיש לאדם ירידות בדבר מסויים זה הראייה ששם עיקר הכוח שלו. מאיפה נמשכה לר' עקיבא כזו שנאה

לתלמידי חכמים עד כדי כך שהוא רצה לשבור את העצמות שלהם? ר' עקיבא רצה בעצם להגיע ל'עצמיות' ולפנימיות של התלמידי חכמים. שמעתי מהרב בלרנד שליט"א שאמר שר' עקיבא היה עם הארץ אבל היתה לו נקודת אמת כ"כ גדולה והוא ראה בדקויות את מידת הגאווה שהיתה אצל התלמידי חכמים באותו הדור, מה שכ"כ הפריע לו היתה הגאווה שיש לתלמידי חכמים, ר' עקיבא לא היה אף פעם נגד התורה אבל מאוד הפריעה לו הגאווה אפילו שתהיה דקה מן הדקה משום שר' עקיבא הוא שיא הביטול ושיא הענווה. רואים שכל הדרך של ר' עקיבא היתה שיא הענווה, משום שככל שאדם יותר עניו כך הוא יכול לגלות יותר תורה לכן חז"ל דורשים: "ממדבר מתנה"- כאשר אדם שם את עצמו כמדבר שהכל דורכים עליו ומבזים אותו והוא שותק אז משם הוא זוכה לקבל את התורה במתנה. ר' עקיבא היה צריך לעבור ירידה רוחנית מאוד גדולה, לשנוא תלמידי חכמים ומשם לעלות ולתקן את כל הבחינה הזאת.

להכין כלים לתורה הזאת

ר' עקיבא אמר: אילו היו כל הימים, דיו, וכל השמיים קלף, לא הייתי מספיק לכתוב את כל התורה שאני יודע. א"א להשיג ולהבין את ההשגות ואת הידיעות של ר' עקיבא, רשב"י ור'

מאיר בעל הנס קיבלו את כל התורה שלהם מר' עקיבא. צריך להכין כלים כדי לגלות את כל התורה הזאת, הכוונה שהנפש של האדם צריכה להיות מוכנה לקבל כזאת תורה ולגלות אותה לכל עמ"י בכל הדורות, בשביל זה ר' עקיבא היה צריך להיות 40 שנה עם הארץ. שוב רואים את הנקודה שאסור לאדם להתיימשך מכל מה שעובר עליו, ר' עקיבא היה 40 שנה עם הארץ, בגיל 40 הוא הלך ללמוד תורה עם ילדים ב'חידר' והתחיל ללמוד איתם 'אלף בית', מפה גם רואים את מידת הענווה של ר' עקיבא.

אישה שלא מתקשרת לבעלה שש שעות

ר' עקיבא אמר לאשתו: איך אני אלך ללמוד תורה? כולם יצחקו עליי. אשתו רחל דחפה אותו ללמוד תורה, היא לקחה חמור, עשתה ערוגה על הגב של החמור ושם שתלה צמחים וכך היא הסתובבה בשוק עם החמור. כולם הסתכלו וראו דבר מוזר מאוד, אישה שהולכת בשוק עם חמור ועל הגב של החמור יש גינה קטנה. ביום הראשון כל השוק עמד על הרגליים והסתכל, ביום השני כבר פחות אנשים הסתכלו, אבל ביום החמישי אף אחד כבר לא הסתכל עליה. כשהיא באה הביתה ר' עקיבא שאל אותה מה היא עושה? אמרה לו רחל: כל מה שעשיתי זה רק בכדי ללמד אותך,

תראה איך היה עם החמור, ביום הראשון כולם התרגשו, ביום השני רק שאלו, ביום השלישי רק עשו תנועה עם הראש וביום החמישי אף אחד כבר לא הסתכל, ככה גם אתה: ביום הראשון יגידו תראו, אדם בן 40 לומד תורה, ביום השני ישאלו, וביום השלישי כבר ישכחו שאתה בן 40 שלומד תורה עם ילדים. רחל שלחה את ר' עקיבא ללמוד תורה 12 שנה, היום כשאנישה לא מתקשרת לבעלה שהלך לכולל 6 שעות זה מסירות נפש. אחרי 12 שנה ר' עקיבא חזר ולפני שהוא נכנס הביתה הוא שמע אותה מדברת עם שכנה. אותה שכנה הקניטה אותה ואמרה לה: תראי איזה בעל לקחת? הוא עזב אותך 12 שנה! רחל אמרה לה: אם הוא ישאל אותי אני יגיד לו שילך לעוד 12 שנה. ר' עקיבא שמע את זה ואפילו לא נכנס הביתה, הוא חזר לישיבה לעוד 12 שנה.

ר' עקיבא גם בעל תשובה וגם בן-גרים

הגמרא מספרת שר' עקיבא היה דורש תילי תילים על כל קוץ וקוץ, יש בזה כמה משמעויות: פירוש אחד - לאותית יש תגים וקוצים ויש סודות מאוד גדולים בקוצים ובתגים של האותיות. ר' עקיבא זכה להשיג בקוצים ובתגים של האותיות, זה נקרא הכתרים של המלך ומזה הוא זכה להשיג אין-סוף תורה. כתוב בספרים פירוש נוסף - ר' עקיבא התחיל ללמוד תורה בגיל 40 שזה בחינת 'בעל תשובה', דבר נוסף הוא היה בן-גרים. ידוע שכשאדם רחוק בא ללמוד תורה אז הסטרא אחרא מתנגדת מאוד, לכן גם כשאדם בא ללמוד תורה אז פתאום בא לו לשנות כוס קפה, פתאום הוא נזכר שהוא

לא דיבר עם דודה שלו כבר 3 חודשים, אחרי זה הוא יושב 10 דקות ופתאום הוא רוצה לעשן סיגריה, כל זה היצר הרע שלא נותן לאדם לשבת וללמוד תורה, זה הקוצים שהיצר הרע זרק על ר' עקיבא בכל פעם שהוא רצה לשבת וללמוד תורה. המסירות נפש של ר' עקיבא היתה שהוא לא ויתר. ר' עקיבא היה תלמיד 24 שנה עד שהוא זכה להנהיג את עמ"י.

יום הוא לומד ויום לא לומד

גם כשהאדם רואה שהיצר הרע נלחם כנגדו בכל הכוחות והאדם רואה שיש עליו מלחמות מאוד גדולות על לימוד התורה, זה סימן שהאדם יכול להיות גדול מאוד בתורה, זו הסיבה שהיצר הרע נלחם באדם כ"כ הרבה. ר' עקיבא עבר מלחמות נוראיות והוא לא ויתר עד שהוא זכה. יש הבטחה שאם האדם מוסר נפש (התקופה הזאת נקראת 'עולם התהוה'), יום הוא לומד ויום הוא לא לומד, פעם הוא בעלייה ופעם הוא בירידה, אבל אם הוא יהיה חזק בעקשנות ולא יוותר אז 'קץ שם לחושך', ביום אחד הקב"ה מתחיל לפתוח לאדם את השערים ואז זה בחינה אחרת לגמרי אבל כל אחד צריך לעבור בעולם התהוה שזה כל הבלבולים אבל הקב"ה פותח לכל אחד, כך היה עם ר' עקיבא ואנחנו רואים עד כמה הקב"ה פתח לר' עקיבא. זה הנקודה הראשונה שהיתה אצל ר' עקיבא, הנקודה של ר' עקיבא שהוא לא מתיימשך מכל המשבירים והגלים..

משה רבינו ועשרת הרוגי מלכות

יש מדרש שמספר על הפטירה של ר' עקיבא, ידוע שר' עקיבא היה מעשרת הרוגי מלכות והיתה לו מיתה נוראית עד כדי כך שאפילו משה רבינו שאל את הקב"ה: זו תורה וזו שכרה? אפילו משה רבינו לא הבין איך אדם כזה גדול בתורה היה צריך לעבור כזאת מיתה משונה. צריך לדעת שמיתתו של ר' עקיבא זה מסודות הבריאה, זה דברים שהם מעל להשגתנו ולהבנתנו מדוע היו צריכים לסרוק את בשרו במסרוקות של ברזל ויצאה נשמתו ב'אחד'. כשמשה רבינו שאל את הקב"ה זו תורה וזו שכרה? הקב"ה אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה תחילה. יש כמה פירושים לדבר. פירוש אחד - הקב"ה אמר לו כך עלה במחשבה תחילה, הכוונה שזה הגיע ממקום כ"כ גבוה שאני לא יכול לגלות לך את זה, לעתיד לבוא אתם תשיגו את מיתת ר' עקיבא. פירוש נוסף - כל העבודה של ר' עקיבא היתה לגלות אמונה ומסירות נפש במקומות שיש בהם את ההסתרות הכי גדולות.

קהל חלה בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

OFEREREZ.CO.IL

סורקים את בשח במסרקות של ברזל

כתוב שהנציץ של רומי עצר את ר' עקיבא בחודש אלול ומחודש אלול ועד יום הכיפורים היו מענים את ר' עקיבא וסורקים את בשרו במסרקות של ברזל ובכל יום כשהיו מענים אותו הוא היה אומר: "שמע ישראל השם א-לוקינו השם אחד, ואהבת את השם א-לוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך" ר' עקיבא היה מקיים בכל יום את מצוות אהבת השם בשעה שהיו מענים אותו. הגמרא מספרת ששאלו אותו תלמידיו: עד כאן רבינו?! וזה לא היה ביום מיתתו משום שיום מיתתו היה ביום הכיפורים ותלמידיו לא היו איתו. בכל החודש שהיו מענים אותו התלמידים ראו את כל זה ולא יכלו לעשות דבר, רבינו האר"י אומר שאם ר' עקיבא היה רוצה, ברגע אחד הוא היה משתחרר מהכלא, הוא ידע את השם הקדוש שעל ידו משה רבינו הרג את המצרי, זה נקרא כף-הא-תו שזה ראשי תיבות "כל הנשמה תהלל...", אם ר' עקיבא היה רוצה הוא היה הורג את כל הרומאים בלי שום בעיה אבל הוא ידע שהקב"ה רוצה שהוא יעבור את הייסורים האלו. בכל יום שהוא מענים אותו ר' עקיבא היה מתחזק באהבת השם מתוך הצער והייסורים. תלמידיו שאלו אותו: רבינו עד כאן? אבל ר' עקיבא אמר להם: כל ימי חיי חכתי לרגע הזה, זו הפנימיות של ר' עקיבא, להוכיח להקב"ה שהוא אוהב אותו לא רק כשיש לו גילויי תורה וכשהקב"ה מזכה אותו להיות הרב של כל עם ישראל, אלא גם כשאתה מעביר אותי צער והסתרה גדולה מאוד, גם שם אני אוהב אותך השם יתברך.

כיון שיקבל את זה באהבה

אומר רבינו האר"י שאדם שאומר: שמע ישראל השם א-לוקינו השם אחד, כיוון במילה אחד שהורגים אותו עכשיו והוא מקבל את זה באהבה. על ידי שאדם חושב את זה נעשים ייחודים עליונים מאוד גדולים והשפעות גדולות מאוד יורדות על ידי זה. ר' עקיבא אמר שכל ימי חייו הוא כיוון באחד שאם יהרגו אותו הוא יקבל את זה באהבה. ר' עקיבא כל ימי חייו התגעגע ורצה שזה מה שיקרה. זה מדרגה של צדיקים. העבודה של ר' עקיבא שגם כשסרקו את בשרו במסרקות של ברזל, ברזל זה כל הדינים של השכינה ושל כל עמ"י בכל הדורות, ברזל זה ראשי תיבות: בלהה, רחלה, זלפה ולאח אלו 4 האימהות שכל עמ"י יצא מהן, הוא ביקש שיעבירו אותו את כל הצמצומים ואת כל ההסתרות והוא קיבל את כל זה באהבה. במיתה הזאת ר' עקיבא המתיק דינים עד סוף כל הדורות. כל הדינים שאנחנו זוכים שיומתקו עלינו זה בזכות המסירות נפש של ר' עקיבא בפטירתו. העבודה של ר' עקיבא היתה להוכיח אהבת השם ומסירות נפש במקומות של הסתרת פנים הכי גדולה.

לא לבעוט ולא למחוד בהנהגה

מאתנו לא דורשים כזאת בחינה של אהבת השם ומסירות נפש בכאלה מקומות אבל הלימוד שלנו מפה זה לקבל את הכוח מהנשמה של ר' עקיבא ועל כל פנים לא לבעוט ולמרוד בהנהגה של השם. יש פה יסוד מאוד גדול ויש פה עבודה לכל אחד מאתנו: לקבל ולהיכנע להנהגה שהקב"ה מנהיג אותנו בה. הרבה פעמים קורים לנו דברים לא נעימים שאנחנו לא רוצים שיקרו לנו, למעשה אם היינו מתכננים את סדר הבריאה אז היינו מסדרים לנו ולמשפחה שלנו סדר קצת שונה, למשל בעניין הפרנסה היינו מוסיפים עוד \$2500 בחודש, והיינו עושים יותר שלום-בית וחנינוך ילדים. היינו מסדרים את הבריאה קצת אחרת. בפנימיות יש לכל אחד מאתנו התנגדות בהנהגה של השם. לעולם יש מחלוקת בינו לבין הקב"ה בהנהגת העולם, תמיד אנחנו חולקים על הקב"ה, כמוכן שהכוונה היא בדקות גדולה מאוד.

מה שצריך לעשות השתדלות אני עושה

אומר ר' אברהם בן ר' נחמן בספר 'ביאור הליקוטים' שכל התיקונים של האדם עומדים על הנקודה הזאת- לקבל בהכנעה ובשמחה את הנהגה של השם יתברך עליי, הכוונה, בכל מה שצריך לעשות השתדלות אני עושה אבל אם אני רואה

שמצמצמים אותי ומכניסים אותי לאישים פינה אז העבודה שלי היא להגיד להשם: ככה אתה רוצה? אוהב אתה? אני מקבל את זה באהבה ובשמחה. צריך לדעת שהנקודה הזאת היא לא 'אקמול', זה עבודה לכל החיים, כל החיים צריך להפנים את זה ולהתבונן יותר ויותר בעומק הדבר לקבל באהבה ובשמחה את המציאות שהקב"ה מנהיג אותי בה משום שככה השם רוצה והשם הוא המלך ולא אני. זה העבודה של הצדיקים, לקבל בפנימיות הלב והנפש באהבה ובשמחה את ההנהגה של השם. ר' עקיבא היה שורש כ"כ גבוה בדבר הזה עד שהוא אמר: אני רוצה ומבקש שיהרגו אותי במיתה משונה מאוד כדי שגם במקום הזה אני יגלה אהבה, שמחה ודביקות בהקב"ה, לכן ר' עקיבא עשה תיקון כזה גדול שלמעשה כל עמ"י בכל הדורות מקבל את הכוח מהתיקון הזה של פטירת ר' עקיבא, זה המתיק הרבה מאוד דינים מעל כל עמ"י. זאת היתה הבחינה של ר' עקיבא אבל ברגע שר' עקיבא גילה לתלמידים שלו את האור הזה אז העבודה שלהם בעניין הדביקות בהקב"ה היתה גבוהה מאוד.

החוכמה הגדולה זה האיוון בין 2 הדברים

הפגם של תלמיד ר' עקיבא (בדקות גדולה מאוד) שלא היה להם מספיק את הנקודה של התחברות חברים ביחד. הגמרא אומרת שאצל ר' עקיבא היו 6 תלמידים מתכסים בשמיכה אחת ואעפ"י כן לפי גודל מעלתם היה ביניהם פגם בין אדם לחבירו. צריך לדעת יסוד כללי מאוד גדול: בזמנים ותקופות שאדם מרגיש התעוררות מאוד גדולה בהתחברות עם הקב"ה ועם התורה אז האדם צריך לשים לב שהוא לא פוגע בחבירו משום שברגע שאדם מתחזק מאוד בעבודה של בין אדם למקום אז בזמן הזה יכול להיחלש אצלו העניין של בין אדם לחבירו משום שהוא באורות ודביקות, וזה גם הפוך. החוכמה הגדולה היא האיוון הנכון בין 2 הדברים. ר' עקיבא בעצמו היה שלם מאוד בדבר הזה לכן הוא היה זה שאמר: 'כלל גדול בתורה- ואהבת לרעך כמוך', אבל אצל תלמיד ר' עקיבא מהאור של הגילוי של המסירות נפש ודביקות בהקב"ה, היה חיסרון בדקות בבין אדם לחבירו, התיקון של זה היה ע"י ר' שמעון בר יוחאי

נעשה אדם נאמר בעבורך

כששאלו את רשב"י איך גילתם כזאת תורה ומידת הדין לא פגעה בכס? הוא ענה ואמר את המשפט הידוע: 'אנן בחביבותא תלייה' אנחנו זכינו להמתיק את הדינים שתלמיד ר' עקיבא לא זכו להמתיק ע"י אהבת חברים. הגמרא (מסכת שבת) מספרת על רשב"י שברח ממלכות הרומאים עם ר' אלעזר בנו והתחבא במערה 13 שנה. למעשה זה מתחלק 12 שנה ואח"כ עוד שנה. אחרי 12 שנה במערה ר' שמעון ור' אלעזר כבר לא היו בבחינת בני-אדם מכיוון שכל 12 שנה הם למדו תורה כשהם קבורים מתחת לאדם. רק מתים קבורים מתחת לאדמה. ר' שמעון ור' אלעזר קיבלו על עצמם דין של קבורה וכל 12 שנה הם ביטלו את הגוף לגמרי כמו מת. הם הגיעו למדרגה של אדם הראשון לפני החטא. זה מה שכתוב בפיוט על רשב"י: 'נעשה אדם נאמר בעבורך', כשהקב"ה אמר למלאכים נעשה אדם הוא כיוון על ר' שמעון משום שר' שמעון זכה להגיע במערה למדרגת אדם הראשון לפני החטא לכן כל 13 שנה הם למדו תורה בלי בגדים משום שהן היו במדרגת אדם הראשון לפני החטא שהיה בלי בגדים.

רשב"י ור' אלעזר היו כמו מלאכים של אש

במדורות של ל"ג בעומר יש מנהג לשרוף בגדים. ראיתי שכתוב בספרים הקדושים ששורפים את הבגדים בשביל לגלות את הנקודה הזאת שר' שמעון היה במדרגה של אדם הראשון לפני החטא שהיה בלי בגדים. ר' שמעון זכה לבחינה הזאת אבל זה מתחלק ל2 מדרגות: אחרי 12 שנה ר' שמעון לא היה בן-אדם אלא מלאך, לכן רבינו אמר עליו: 'צירי וקדיש מן שמיא נחית' (מלאך קדוש ירד מן השמיים) שזה ראשי תיבות 'שמעון', ר' שמעון ור' אלעזר יצאו מהמערה ובכל מקום שבו נתנו עיניהם היו שורפים אותם, הם היו כמו מלאכים של אש. בת-קול יצאה ואמרה להם: לשרוף עולמי

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלחת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שלומית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דבורה-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובת שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיוגלית, סיוגלית בת רבקה, אורטל בת פני-פריחה, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדינה, אביעזר בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מריה.

לרפואת: יונה בת בנינה, שמחה בת זינה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיירה, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתנאי בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדינה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדינה בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יוסף וגמאר, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומי, ארז בן ליהל, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורליה, יעקב בן פריחה, יוסים בן חפסיבה, משה דמרי בן לאה, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מרטה בת רבקה וירה, ששונה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, תנאל חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחוממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הר"ד בן לירן והילה, נאג"י בן ירדנה ורעייתו גל נאולה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אביצן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושע בן עיישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'יה, שמעון בן ג'ורג'יה, דוד בן סימני ועליו נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

לעילוי נשמת נאג'י עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל נאולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

אור הדעת | בהר בחוקותי 3

יצאתם? תחזרו למערה. הם חזרו למערה. שנה. הגמרא מספרת שבשנה 13 כשהם יצאו, ר' אלעזר היה מכה (לא שורף) ורשב"י היה מרפא. כל מקום שר' אלעזר היה מכה רשב"י היה מרפא. בשנה 13 ר' שמעון הגיע לסוד הי"ג מידות של רחמים והגיע למדרגת יוסף הצדיק משום שהוא תיקן את 13 שנה שיוסף היה בבית האסורים כעבד במצרים והוא הגיע לבחינה שנקראת סוד הרחמים השלמים (סוד אריך אנפין), הכוונה ארך אפיים שזה סובלנות ולימוד זכות על הכל, על הקב"ה ועל כל אדם באשר הוא. אז רשב"י הגיע לבחינה של עין טובה על כל יהודי ולא משנה היכן הוא. רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן תורה קנ"ה): שסוד ארך אפיים זה כשאדם לא מקפיד על שום דבר, זה המדרגה השלימה ביותר של הצדיקים. לפני כמה שנים שמעתי מהרב ברלנד שאמר שבד"כ נוסעים לרשב"י בל"ג בעומר כחצי מיליון יהודים והרבה אנשים לא מבינים בכלל למה הם נוסעים, משהו בלב מושך את כולם לנסוע. הרב אמר שמותקיים פה: 'איהו לא חזי, מזליה חזי ליה' - אעפ"י שהאדם לא רואה אבל הנשמה שלו רואה שיש פה צדיק שמסתכל עליו בעין טובה ומלמד עליו זכות. לכן כשמגיעים למירון מרגישים הרגשה טובה של שמחה והמתקה משום שרשב"י הוא סוד הצדיק שנקרא ארך אפיים שזה סוד הכתר והוא רואה בעין טובה כל יהודי עד סוף כל הדורות.

רבי שמעון בר יוחאי שבר את המידות

כל צדיק שמגיע להסתכלות בעין טובה על כל יהודי ויהודי, מתגלית לו ועל ידו כל הסודות של התורה, משום שהסודות של התורה זה קודם כל להסתכל לטובה על כל יהודי, 'הוי דן כל אדם לכף זכות'. ר' שמעון בר יוחאי זכה להגיע למדרגה הזאת. התוספות במסכת שבועות אומרים שר' שמעון בר-יוחאי היה קפדן מאוד גדול, אז איך הוא זכה להגיע לכזאת עין טובה? משום שהוא שבר את המידה מן הקצה אל הקצה. ר' שמעון היה גבורות ודינים. כתוב בספרים הקדושים ששמעון זה שם של גבורות, לכן שמעון מכר את יוסף. ר' צדוק הכהן אומר שר' שמעון בר-יוחאי היה גלגול של שמעון בן יעקב. ר' שמעון היה מקפיד מאוד גדול אבל הוא כ"כ שבר את זה במערה עד שהוא הפך את המידה הזאת לעין טובה ויש לו עין טובה על כל יהודי.

להמתיק את הגבורות עד שורשן העליון

ההקפדות באות מזה שיש תאוות ומידות לא טובות. משם אנחנו מקפידים על אחרים, אבל בעצם אנחנו צריכים להקפיד על עצמנו. בביטול כל תאוות הגוף רשב"י זכה לעין טובה וזה נקרא בתורת הסוד להמתיק את הגבורות עד שורשן העליון ביותר (גבורות דעתיק), ומי שזוכה להגיע לשם, זוכה לגלות את החוכמה הסתומה. יש חוכמה שהיא כל פנימיות התורה וזה אור הגאולה זה נמצא במקום רוחני שנקרא 'חכמה סתימאה' (חוכמה סתומה) יש מחיצות שהדבר הזה לא יתגלה אבל ע"י גבורות דעתיק בוקעים את החכמה סתימאה ואז היא מתגלית. בשביל לגלות את חוכמות דעתיק צריך עין טובה, לא להקפיד על שום דבר שבעולם ואז בוקעים את כל המחיצות של החוכמה. בזכות העבודה והמסירות נפש של רשב"י זכינו לכל הגילוי של תורת הסוד משום שר' שמעון זכה לגלות לנו את כל הזוהר הקדוש והתיקוני זוהר

האר"י הקדוש, הבעש"ט, הרמח"ל ורבינו

רשב"י אמר: 'בהאי חיבורא יפקון מן גלותא', זה הכוח שנותן לנו בעצם להחזיק מעמד בגלות ובכל מה שעובר עלינו. האור של הזוהר הקדוש ושל פנימיות התורה שומר עלינו ולפעמים גם רואים את זה בחוש. כל התורה של האר"י הקדוש, של הבעש"ט, של הרמח"ל ושל רבינו זה בעצם המשכה וגילוי של פנימיות התורה. בין רשב"י לרבינו יש קשר מאוד גדול, למעשה ר' נחמן זה המשכה של רשב"י. לכל

אדם ולכל נשמה יהודית יש רמז בתנ"ך אם זה ע"י תחילת פסוקים או אמצע פסוקים או סופי פסוקים, למעשה כל מה שעובר עלינו כבר כתוב ורמוז בתורה. רבינו גילה את הפסוק בספר דניאל ששם נרמז (ראשי תיבות שמעון) שמו של ר' שמעון בר יוחאי...

מה הקשר בין רבי שמעון בר יוחאי?

פירוש הפסוק זה: מלאך קדוש שירד מן השמיים, פירוש הדבר שר' שמעון בר יוחאי הוא בבחינת התחלת הגילוי אבל סוף הגילוי זה נחל נובע מקור חוכמה (ראשי תיבות נחמן). מה הקשר בין נחל נובע לבין עיר וקדיש? ר' שמעון הוא מהשמיים ולא רץ אבל מה עם הנשמות שנפלו לנוקבא דתהומא רבא? בשביל זה צריך את הנחל נובע שממשיך את המים האלה שזה המים החיים, לתהומות ולכל הנשמות של הדור שלנו שנפלו לתהומות שזה עומק התאוות והמידות הלא טובות שעוברים עלינו. למעשה רבינו השלים את העבודה שהתחיל לגלות ר' שמעון בר יוחאי. זה הקשר בין ר' שמעון בר-יוחאי לר' נחמן מברסלב

אחד מהל"ו צדיקים - הרב חירי צצוק"ל

דרך הלימוד של אחד מהצדיקים שבדור, אחד מהל"ו צדיקים - הרב חירי צצוק"ל מכפר שלם, שלא משנה מה הוא למד, ע"י זה הוא למד זכות על עצמי. יכול להיות שהוא קרא את הדבר הכי חריף אבל הוא הפך את כל זה לטובה הוא יכל להראות לכולם איך כל התורה זה רק לימוד זכות על עצמי. זה עבודת חיים. פעם שמעתי אותו דורש את הפסוק: "דבר השם בזה (ביזה), כרת תכרת הנפש ההיא עוונה בה", מדובר על אדם בעל עוונות שמבזה את דבר השם. הרב חירי צצוק"ל אמר שאין כזה דבר יהודי שמבזה את דבר השם, אלא מה שכתוב פה זה במקום 'בזה', זה 'זהב' 'זכרת תכרת' זה כתר תכרת בו. 'עוונה בה' זה עוונה בה. הרב אמר שאין דבר כזה עוונות, הכל זה עוונה בשביל לזכות לכתרים עליונים, הוא הפך כל כרת לכתר

רצה לרדת לעוונות ולעשות משם יחודים

לר' עקיבא היה חבר שקראו לו אלישע בן אבויה. כידוע אלישע היה אחד מ40 שנכנסו לפרדס, הוא ראה את הקב"ה יושב כל כיסא הכבוד ואת מלאך מט"ט גם הוא יושב. מזה אלישע נפל לכפירות, הוא חשב שח"ו יש 2 רשויות, הוא היה תנא וחבר של ר' עקיבא, הוא היה רבו של ר' מאיר בעל הנס, זה פלא איך תנא במדרגה כזאת כפר בתורה, הלך לפרוצות וכן הלאה... איך תנא מגיע למקום כזה? איך יכול להיות שתנא לא יכל לתרץ את הקושיות האלה שכל יהודי יכול לתרץ אותם היום בפשטות? ראיתי את ה'לשם', את הגאון מוילנא ואת ר' צדוק שאומרים שנשמת ר' אלישע בן אבויה היתה גדולה יותר מנשמת ר' עקיבא, הם אומרים שכל החטא שלו היה מחמת גודל מעלתו, החטא שלו היה שהוא ראה את הקב"ה יושב ואת מלאך

מט"ט גם הוא יושב, הוא לא התבלבל מזה שהמלאך יושב. מלאך מט"ט הוא שר הפנים, הוא מנהיג את העולם בבחינת דרך הבחירה, יש הנהגה שהקב"ה עושה את הכל, זה הנהגת הידיעה, ויש את הנהגת הבחירה שזה מה שאנחנו עושים. עד הגאולה צריך לחיות וללכת ב2 המהלכים האלו בצורה נכונה. אלישע בן אבויה אמר שהוא רוצה לעשות מסירות נפש שמלכותו בכל משלה, הכוונה שהוא רצה לרדת לעוונות ומשם לעשות ייחודים שמשם הוא יגלה שגם בעוונות נמצא רצונו של השם יתברך, הוא נכנס פה לנקודת הידיעה וירד במכוון לעוונות כדי לגלות את מלכות השם השלימה, זאת היתה טעותו, זה דבר שאסור לעשות עד שיבוא משיח צדקנו...

פיות ההתחדשות

העצות לצדיק

1

"הפדיון הכללי" - הענין של רבנו

"דע, שיש עשרים וארבעה מיני פדיונות, ויש פדיון שכולל את כל עשרים וארבעה בתי דינים, וצריך עת רצון. ויש אחד בדור שידע זה הפדיון".

בכל שעה יש למעלה בית דין אחר שמתחלף ודן את האדם בנושא שהוא אחראי עליו. אם היינו יודעים את ההמתקה ומהו הפדיון לכל בית דין, הדין היה מתבטל. אך הרי אנחנו לא יודעים מאיזה בית דין מגיע עלינו הצמצום, ומה בדיוק נדרש בכדי להמתיק כל בית דין. לכן פשאנחנו עושים פדיון רגיל אפשר שנמתיק בית דין מסים, אך אולי לא נצליח

לבטל גזרה שנגזרה באחר. ולכן היום, שרבים החסרונות והעוונות מאד, מתקף כל זה נמשכים על עם ישראל צרות וצמצומים רבים. לכן ללכת היום בדרך של להמתיק כל דין בפרטיות, בודאי שזה כבד וכמעט בלתי אפשרי.

ומה העצה? רבנו מגלה סוד שזה הענין שלו: "כל הענין שלי זה רק להגיע לפדיון הכללי". לפדיון פרטי אי אפשר להגיע מחמת התגברות המרידות והדינים. לכן רבנו קבל את הפח לעלות מעל כל העשרים וארבעה בתי דין ולעשות לאדם פדיון שכולל את כלם.

בכדי להשיג מעט מגדלתו של רבנו, נבין כי רבנו ידע את סוד "הפדיון הכללי" עוד לפני הנסיעה לארץ ישראל, ולמה זה ענין נורא? כי

אחרי שרבנו חזר מארץ ישראל הוא העיד שכל ההשגות שהיו לו קדם הן בבחינת פסלת למה שהוא ידע עכשו. אי אפשר לתפס את המדרגה שרבנו הגיע אליה בחייו, וכמו כן לאחר פטירתו. "צדיקים במיתתם קרויים חיים", לפני פטירתו בגיל שלשים ושמונה אמר לחסידיו כי הוא צריך לצאת מהגוף, מפיון שלא יוכל יותר להשיג מדרגות בגופו, וכבר מאתים שנה הוא עולה ופועל פעולמות כלם. אי אפשר בכלל לשער את גדל כוחותיו ופעולותיו בכל העולמות.

לכן רבנו גלה לנו אילו פעולות אנחנו יכולים לעשות פאן למטה בכדי להפכל באור שלו של הפדיון הכללי, ודרך זה אנחנו נפדה מכל בתי הדין ונקבל את כל התקונים בשלמות.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר אהר שליט"א)

לעילוי נשמת דוד אוהיון
בן סימית.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת אביזן מורי בן מלכה הי"ו
ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה